

[Foged.]

arbejdet. Skattereglerne har i så tilfælde ofte lagt en byrde på en families økonomi i et længere spand af tid.

Der kan være former for engangsindtægter, der beregnes som indkomst, men det er i så tilfælde folketingets foreliggende opgave at finde udveje for at fjerne disse forholdsvis begrænsede mørke pletter, og naturligvis er der andre udveje herfor end i det besværlige kildeskatte-system, man nu ønsker at gennemføre. Vort nuværende system giver kun problemer for et meget lille mindretal i befolkningen, og det er i de tilfælde, hvor der er faldende uforudsete indtægter. Ved svingende indtægter, der forekommer hos de erhvervsdrivende, er der jo allerede muligheder for udligning af disse svingninger. Jeg kan anføre forudbetaling af skat. Denne regel kan yderligere udvides, og reglerne vedrørende afskrivninger, vedrørende investeringer har også en udjævrende virkning. Det er derfor næsten kun de ca. 10 pct. af lønmodtagerne, der har faldende indkomst, som har ændringer behov. Venstre føler sig forpligtet til snarest at medvirke til udformning af nye regler til løsning af disse problemer.

Og lad mig i anledning af det forslag til folketingsbeslutning, som foreligger fra det konservative folkeparti, om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af frivillig kildeskat, med det samme — selv om det vel kommer til selvstændig debat i tinget — sige, at venstre meget hellere så, at der på det af mig anførte begrænsede område blev nedsat et udvalg — jeg vil ikke gå så vidt, at jeg vil kalde det en kommission, for så tager det gerne noget længere tid — et udvalg til snarlig løsning af de problemer, der er omkring de faldende indkomster. Jeg tror således, at vort forslag er mest realistisk.

Jeg har jo hørt den højtærede statsminister komme med forskellige udtalelser om, hvor afgørende det er, eller hvor ikke-afgørende det er at få lovforslaget om kildeskat igennem, men jeg håber ikke, at dette forslag vil lulle folketinget, socialdemokratiet eller regeringen i søvn over for problemet med disse 10 pct. af borgerne, der har faldende indkomster. Vi mener, at der straks bør foretages noget på dette område, og at man ikke bør vente dermed, til en eventuel skattereform kan gennemføres.

De pågældende såkaldt ramte borgere har krav på en snarlig løsning

Det foreliggende lovforslag løser heller ikke de sambeskattedes problemer på en bedre måde, end det er muligt under vort nugældende opkrævningssystem. Det er en skattereform, der skal løse problemerne. Det, der er brug for, er at få den proportionale beskatning højere op, og ikke et utal af nye skemaer og beregningsmetoder, som ingen enkelt person kan overkomme at kende betydningen af. Jeg skal nævne en lille prøve på lovforslagets forskellige nye betegnelser. Ifølge lovforslaget skal vi efter dette have noget, der hedder foreløbig A-skat, foreløbig B-skat, foreløbig tillægs-skat; vi skal have noget, der hedder slutskat, og vi skal have noget, der hedder restskat, og vi skal have noget, der hedder overskydende skat. Og ved siden af alt det skal vi have en formueskat uden fradragsret. Vi skal have aktieselskabsskat, og vi skal have særlig indkomstskat. Det er næsten for overvældende for den enkelte borger, hvis det præsenteres for ham i sin nøgenhed og i sin helhed.

Lovforslaget indfører endvidere de såkaldte lovpriste standardfradrag til fordel for de skatteydere, der intet behov har for fradrag, medens det bevirker en forskelsbehandling i forhold til de skatteydere, der har brug for fradraget til den yderste krone. Det er forskelsbehandling.

Samme nye system forringer mulighederne for den rette placering af den private opsparing. Den eneste helt åbenlyse fordel, der findes, er finansministerens. Kildeskat kan blive og vil blive anvendt som et konjunkturregulerende instrument — det lagde det ærede medlem hr. Peter Nielsen heller ikke skjul på. Lønmodtagerne vil ved stigende indtægter automatisk komme af med en stigende skat. Der bliver intet, der betinger, at de får lov at beholde deres penge. Den egentlige årsag til deres lønforhøjelser var, at de havde brug for flere penge, og at man ønskede at give dem flere penge, men finansministeren skal aldeles omgående have sin part. De direkte skatter vil straks flyde ind i finansministerens kasse. Hvorvidt lønmodtagerne, der er de mest engagerede i dette system, vil være særlig begejstrede derfor, er vel tvivlsomt. Den enkelte borger — jeg tænker her særlig på